

2. Ograniczenie zawarte w ust. 1 nie dotyczy wytwarzania wyrobów na eksport lub eksport wewnętrzny i wyrobów artystycznych. Ograniczenie to nie dotyczy również wyrobów wytwarzanych przez państwowe przedsiębiorstwa „Jubiler” z powierzonych złota.

§ 8. 1. Jednostki uprawnione do przerobu i napraw powierzonych wyrobów ze złota (§ 3 i 4) lub platyny (§ 5) mogą dodawać złoto i platynę nabyte w trybie określonym w § 11.

2. Ilość złota lub platyny, która może być dodawana przy przerobie i naprawie powierzonych wyrobów, ustala Centrala Jubilerska „Jubiler”.

§ 9. Wprowadzenie do obrotu wyrobów ze złota lub platyny i półfabrykatów z tych kruszców używanych w protetyce dentystycznej, jak również wydanie takich wyrobów i półfabrykatów dentystycznych osobie zlecającej ich wykonanie może nastąpić po stwierdzeniu przez urząd probierczy zgodności ich wykonania z przepisami prawa probierczego.

§ 10. 1. Wyroby ze złota lub platyny nabyte w drodze skupu przez przedsiębiorstwa i placówki wymienione w § 3 i 5 podlegają odprzedaży Mennicy Państwowej.

2. Po dokonanych komisyjnie wyłączeniu wyrobów ze złota lub platyny stanowiących dobra kultury oraz nie uszkodzonych oryginalnych monet złotych — Mennica Państwowa przetapia pozostałe wyroby i monety nabyte od jednostek prowadzących skup.

3. Wyłączone wyroby i monety, o których mowa w ust. 2, Mennica Państwowa odprzedaje Narodowemu Bankowi Polskiemu.

§ 11. Mennica Państwowa zaopatruje w złoto i platynę jednostki uprawnione do produkcji, przerobu i napraw wyrobów ze złota i platyny oraz jednostki uprawnione do odprzedaży złota w ilościach ustalonych przez Ministra Finansów.

§ 12. Przewidziane w rozporządzeniu transakcje złotem i platyną dokonywane są po cenach ustalonych przez Państwową Komisję Cen.

§ 13. Kontrolę skupu, przerobu i napraw wyrobów ze złota i platyny sprawują organy kontroli finansowej Ministerstwa Finansów.

§ 14. Jednostki uprawnione do skupu wyrobów ze złota i platyny obowiązane są prowadzić rejestr skupu złota i platyny, a jednostki uprawnione do przerobu i napraw wyrobów ze złota, wymienione w § 3 pkt 2 i w § 4 pkt 2, obowiązane są prowadzić rejestr przerobu złota wraz z księgą podatkową — według odrębnie ustalonych wzorów.

§ 15. Traci moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 9 października 1959 r. w sprawie gospodarowania niektórymi wyrobami użytkowymi ze złota i platyny (Dz. U. z 1960 r. Nr 1, poz. 3, z 1963 r. Nr 34, poz. 200 i z 1966 r. Nr 16, poz. 100), z wyjątkiem przepisów § 11—13, które pozostają w mocy do dnia 31 grudnia 1972 r.,
- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie obrotu wyrobami ze złota i platyny zdatnymi do użytku (Monitor Polski Nr 60, poz. 308),
- 3) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 16 lutego 1960 r. w sprawie określenia oddziałów Przedsiębiorstwa Produkcji i Handlu Dewocjonaliami „Veritas” oraz oddziałów Centrali Wytwórczości i Handlu Dewocyjnego „Ars Christiana”, które są uprawnione do skupu i przerobu wyrobów użytkowych ze złota (Monitor Polski Nr 19, poz. 94),
- 4) zarządzenie nr 77 Ministra Finansów z dnia 16 marca 1960 r. w sprawie odprzedaży przez Przedsiębiorstwo Produkcji i Handlu Dewocjonaliami „Veritas” oraz Centralę Wytwórczości i Handlu Dewocyjnego „Ars Christiana” wyrobów użytkowych ze złota.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1972 r.

Minister Finansów: S. Jędrzychowski

222

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 28 lipca 1972 r.

w sprawie zasad i trybu powoływania oraz zakresu działania rzeczoznawców i zaprzysiężonych próbobiorców.

Na podstawie art. 8 pkt 3 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o Państwowej Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych (Dz. U. Nr 16, poz. 137) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy wojewódzkich delegaturach Państwowej Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych, zwanej dalej „Inspekcją”, ustanawiani są rzeczoznawcy z zakresu techniki obrotu, towaroznawstwa i technologii oraz zaprzysiężeni próbobiorcy w dziedzinach należących do zakresu działania Inspekcji.

§ 2. 1. Do zakresu działania rzeczoznawców należy badanie towarów i określanie ich jakości oraz wydawanie w

imienu Inspekcji orzeczeń określających przydatność i przeznaczenie towaru oraz zmniejszenie jego wartości.

2. Do zakresu działania zaprzysiężonych próbobiorców należy pobieranie próbek towarów i przekazywanie ich właściwemu organowi Inspekcji do zbadania.

3. Rzeczoznawcy i próbobiorcy działają na zlecenie Inspekcji lub uczestników obrotu towarowego.

§ 3. Rzeczoznawcą albo zaprzysiężonym próbobiorcą może być osoba, która:

- 1) jest obywatelem polskim i korzysta w pełni z praw publicznych,

- 2) osiągnęła wiek — próbobiorca lat 20, a rzeczoznawca lat 30,
- 3) posiada nienaganną opinię zawodową i moralną,
- 4) posiada teoretyczne i praktyczne wiadomości w zakresie specjalności (branży), w której pełnić będzie swe czynności,
- 5) została wpisana na odpowiednią listę przez wojewódzką delegaturę Inspekcji.

§ 4. 1. Przy wpisaniu na listę ustala się branżę, w której zakresie działać będzie rzeczoznawca, oraz wykaz towarów, z których zaprzysiężony próbobiorca pobierać będzie próbki.

2. Warunkiem wpisu na listę jest:

- 1) złożenie przez kandydata na rzeczoznawcę lub zaprzysiężonego próbobiorcę (po odbyciu przeszkolenia) egzaminu przed komisją, w której skład wchodzi:
 - a) wojewódzki inspektor Inspekcji albo wyznaczony przez niego przedstawiciel wojewódzkiej delegatury Inspekcji — jako przewodniczący,
 - b) przedstawiciele jednostek gospodarczych stopnia wojewódzkiego branży odpowiadającej specjalności, w jakiej działać będzie rzeczoznawca,
- 2) pozytywny wynik badań testowych kandydata na rzeczoznawcę,
- 3) złożenie przez kandydata przyrzeczenia w następującym brzmieniu:
„Świadomy znaczenia mych słów i odpowiedzialności przyrzekam uroczyście, że powierzone mi obowiązki rzeczoznawcy (zaprzysiężonego próbobiorcy) wykonam z całą sumiennością i bezstronnością”.

3. Wojewódzki inspektor Inspekcji może zwolnić od egzaminu kandydata na rzeczoznawcę, którego kwalifikacje ustalono w inny sposób, nie budzący wątpliwości co do przydatności na to stanowisko.

§ 5. 1. Skreślenie z listy rzeczoznawcy lub zaprzysiężonego próbobiorcy następuje w razie:

- 1) utraty obywatelstwa polskiego,
- 2) utraty z mocy wyroku sądowego praw publicznych lub prawa wykonywania zawodu,
- 3) wykazania oczywistej nieudolności lub niedbałości przy wykonywaniu obowiązków,
- 4) nieuzasadnionej odmowy wydania orzeczenia lub pobrania próbki,

- 5) postępowania w sposób podważający dobre imię Inspekcji,
- 6) rezygnacji z dalszego pełnienia funkcji.

2. Od decyzji wojewódzkiego inspektora Inspekcji o skreśleniu z listy przysługuje odwołanie do Głównego Inspektora Inspekcji w terminie 14 dni.

§ 6. 1. Zaprzysiężonym próbobiorcą nie może być osoba odpowiedzialna za towary pod względem ilości i jakości.

2. Zaprzysiężony próbobiorca obowiązany jest wyłączyć się od pobrania próbek towarów, których ocena może mieć wpływ na interesy jego lub osób mu bliskich.

§ 7. 1. Zaprzysiężeni próbobiorcy otrzymują za wykonane czynności próbobrania wynagrodzenie, którego wysokość określają odrębne przepisy.

2. Jednostki gospodarcze zlecające próbobranie obowiązane są dostarczyć zaprzysiężonemu próbobiorcy niezbędną materiały i sprzęt oraz wypłacić mu wynagrodzenie za pobranie próbek.

3. W razie pobierania próbek na zlecenie organów Inspekcji wynagrodzenie za te czynności wypłacają zaprzysiężonym próbobiorcom te organy.

4. Koszty szkolenia kandydatów na zaprzysiężonych próbobiorców ponoszą jednostki gospodarcze zgłaszające kandydatów.

§ 8. Za udział w posiedzeniach komisji rzeczoznawców, odbywających się w lokalu Inspekcji poza godzinami służbowymi, członkowie komisji otrzymują wynagrodzenia na zasadach określonych w przepisach regulujących tryb powoływania komisji resortowych i wynagradzania za udział w posiedzeniach w wysokości: przewodniczący komisji 57 zł, członek komisji 38 zł. Za udział w pracach komisji odbywających się poza lokalem Inspekcji oraz za wydawanie orzeczeń przez rzeczoznawców działających jednoosobowo przysługuje wynagrodzenie, którego wysokość oraz warunki wypłacania regulują odrębne przepisy.

§ 9. Główny Inspektor Inspekcji określi w regulaminach szczegółowe zasady postępowania rzeczoznawców i zaprzysiężonych próbobiorców.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: w z. K. Jarosz

223

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 12 lipca 1972 r.

w sprawie przystąpienia Bułgarii do Konwencji w sprawie ochrony zasobów biologicznych Południowo-Wschodniego Atlantyku, sporządzonej w Rzymie dnia 23 października 1969 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem XVII ustęp 4 Konwencji w sprawie ochrony zasobów biologicznych Południowo-Wschodniego Atlantyku, sporządzonej w Rzymie dnia 23 października 1969 r. (Dz. U. z 1972 r. Nr 19, poz. 133), złożony został dnia 24 kwietnia 1972 r. Dyrektorowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjed-

noczonych do Spraw Wyżywienia i Rolnictwa dokument przystąpienia Bułgarii do tej konwencji.

Zgodnie z artykułem XVIII ustęp 2 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Bułgarii dnia 24 maja 1972 r.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski